

Ludvík J. Bernard: Josef Vojtěch Hellich.

„Josef Vojtěch Hellich nezapsal se do památníku českých dějin výtvarnických velikými a zlatými literami, ale přece zaujímal místo svého času velmi důležité. Vzpomeneme-li totiž, že roku 1825, kdy byl Führich na pražské akademii, měl za učitele J. Berglera, že po Berglerovi přišel Waldherr, po tomto Tkadlík, nebude za těžko porozuměti směru, jímž Hellich nadále se bral. Byla to doba zmírajícího klasicismu, který záhy na to, okolo roku 1831 ve Francii byl slavnostně pohřben vítězícím romantismem. Když Hellich roku 1839 se bral z Říma přes Milán do Paříže, byla tam již romantika v rozkvětu. Na odchovance klasicistního režimu však nemohlo ovzduší Paříže působit, neboť nepřicházel,